

Scheepsjournaal Solsken

Dag 1 - Startdag

Al weken kijken we uit naar de beloofde start van onze allereerste Duohanded. Eindelijk, vandaag is het zover! De voorspellingen zien er met windkracht 6-7 en een buig vooruitzicht uitdagend uit, maar wij zijn er klaar voor! Als we de boot gereed maken voor vertrek zien we de singlehanded zeilers de haven uitvaren richting startgebied. Bij ons stijgt de spanning. Om 12.30 gooien we de trossen los. Het is dringen geblazen in het startgebied, en met 20 knopen wind koersen we om de Rosa heen, in afwachting van het startschot. Het was even puzzelen om de vlaggetjes te zien, maar al snel was de koker open en zetten we koers richting Bloq van Kuffeler, varend en druk rekenend voor de geschatte zeiltijd, die op de valreep richting de Elly-app gestuurd kon worden. Het is mooi om te zien, hoe alle bootjes hetzelfde plan lijken te hebben en in kolonne naar de sluis richting Markermeer koersen. Het is 13.37 als de motor weer aan gaat en we achteraan in de rij van de propvolle sluis aan willen sluiten. Helaas, vol is vol en dus wachten we op de volgende ronde. Als het zeil een krap uur later weer omhoog gaat na het schutten door de sluis, worden we weer rijkelijk met wind bedeed. Met gemiddeld 25 knopen op de teller en uitschieters naar 33, is het een bijzonder uitdagend ritje. We liggen zwaar onder helling en zo nu en dan komt er een flinke golf over ons heen. De uitputtingsstrijd is begonnen!

In de haven van Bloq waar we om 16.31 arriveren, was het even zoeken naar de stempelplek, maar hoera! We hebben onze eerste opdracht in de pocket! Om 17.19 varen we de haven weer uit en koersen we, met een onverminderd harde wind, verder naar Volendam. Alles lijkt voorspoedig te gaan, totdat het voorzeil het begeeft onder de aanhoudende windkracht; we kijken beduusd naar een dikke scheur in het voorlijk. Balen, we hadden net weer 250 euro geïnvesteerd voor nieuwe ramen in het ding. We vallen snel af om het zeil wat verder in te rollen. Weg scheur, niks meer van te zien.

Om 19.37 varen we de haven van Volendam binnen. Inmiddels is het donker en van de vele medezeilers aan het begin van de middag is nog weinig te bekennen. We besluiten onze stempel op te halen en door naar Enkhuizen te varen om daar met een lekker ankerwiltje de dag af te sluiten. Het is 20.07 als we de haven van Volendam verlaten. Boven ons zien we een bijna heldere sterrenhemel en we varen met windje 4 het Markermeer weer op. Het is een heerlijk tochtje. Het windgeweld van de dag is voorbij. Hallelujah, we hebben het gered!

Dag 2

We worden wakker aan het remwerk voor de sluis van Enkhuizen waar we gisteren om 23.04 Solsken veilig aan de bolders knoopten. Gisteravond hadden we ons nog wel verheugd op een heerlijk

warme douche in de haven. Maar helaas, bij aankomst bij de sluis bleek de sluiswachter verlof te hebben. Dan maar de dieselkachel aan en met een fleecedeken op de bank.

Het is 9.01 als we koers zetten richting Medemblik. De dag belooft opnieuw veel natuurgeweld. Harde wind (6-7 bft), buien en golven van wel anderhalve meter hoog. Zo rustig en kalm als het gisterenavond was, zo onstuimig en verraderlijk is het tochtje naar Medemblik. We liggen flink onder helling en trotseren de golven die onophoudelijk op ons af beuken. Als er weer een bui overtrekt en de wind aan de zeilen rukt, zien we opnieuw een scheur bij het voorlijk in de fok. Weer rollen we het zeil verder in om de scheur weg te werken. Wat overblijft is een mini stormfok. Nou ja, op zich niet heel vervelend met dit weer. Het is storm met een grote 'S'.

Aangekomen in Medemblik om 11.53 spreken we twee duozeilers en als we vragen waar ze heen gaan is het antwoord: geen idee, we zijn blij dat we veilig de haven zijn binnen gekomen. Ze hadden een gebroken val, samen met nog wat andere ongeregelheden. Zo kan het dus ook gaan.

De wandeling door de Westerhaven op zoek naar het pand met de vier jaartallen, is een welkome afwisseling van het gestuiter op de golven. Voor vertrek eten we soep en doen een hazenslaapje als voorbereiding op onze tocht richting Makkum. Het is 15.42 als we de trossen los gooien, met opnieuw een helse tocht in het vooruitzicht. De wind poeiert onverminderd door en steeds als het water groen kleurt weten we, daar komt weer een bui! Als ik beneden koffie ga zetten, zie ik dat de interieurarchitect ook is langs geweest. Alles is verplaatst en ook de tafel is ineens uitgeklast. Ik vond de voorgaande opstelling toch iets praktischer 🙄. Aan het eind van de middag, als we nog maar een paar mijl verwijderd zijn van onze eindbestemming voor deze dag, klaart het op en zien we het zonnetje door de wolken breken. Heerlijk! Het belooft een mooi einde van deze onstuimige zeildag. Helaas, niets is minder waar... Net als we de zomer weer in onze bol krijgen en het ankerbiertje lonkt, kleurt de lucht opnieuw donker, het water groen en volgt de zoveelste windhoos en plensbui. Koud, nat en moe, varen we om 19.05 uur Marina Makkum binnen.

Dag 3

Als we wakker worden schijnt een flauw zonnetje en we maken ons klaar voor vertrek naar Oudeschild. De weersvoorspelling voor de dag is opnieuw uitdagend, maar dit keer niet vanwege teveel wind. Nee, de voorspelling voor vandaag is maar liefst 1 tot 5 knopen! We gokken erop dat de windgoden ons vandaag gunstig gezind zijn en er net als gisteren af en toe een schepje bovenop doen. We wisselen onze bijna geheel ingerolde fok formaat stormzeil voor een fok zonder scheuren en zetten om 10.34 koers naar Kornwerderzand, waar we een kwartier later arriveren. Als de sluisdeuren opengaan lacht de zee ons toe. Het is inmiddels 11.45 als we de zeilen weer zetten. Er staat 10 knopen wind en het zonnetje doet haar best zich te laten zien. We hebben er zin in!

Met stroom mee stevenen we af op Texel, de bootjes uit de sluis steeds verder achter ons latend. Wat een heerlijkheid om hier te mogen varen op een doodnormale maandagochtend. Normaal rond dit tijdstip zit ik diep weggedoken achter een laptop. Hoe mooi kan het leven soms toch zijn! Onze euforie over het windgeschenk duurt helaas niet erg lang. De wind kakt volledig in en dus wisselen we onze fok voor een gennaker in de hoop dat deze ons nog een beetje snelheid wil geven. Onze poging is tevergeefs, in het display van de plotter zien we een onverbiddelijke 0.0 knots. We drijven alleen nog op stroom en met bijna 15 mijl te gaan, lijkt het een lange dag te worden. Gelukkig is het droog en straalt het zonnetje tussen de wolken door. Dat is ook veel waard weten we van gisteren. We besluiten dat het tijd is voor een beetje muziek en het bijwerken van het scheepsjournaal. Dat laatste was er, los van wat verstrooide aantekeningen afgelopen twee dagen, nog niet helemaal van gekomen. Onze positieve stemming wordt beloond. Na anderhalf uur dobberend over de Doove Balg zien we langzaam rimpeltjes op het water verschijnen. Hoera! Er is wind! De boot gaat aan en met maar liefst 7 knopen stuiven we door de vaargeul. Wat een groot feest! Bijna een uur lang maken we genoeg snelheid om nog voor de kentering in Oudeschild aan te komen, en hoewel de wind weer wat inzakt varen we om precies 16.16 de haven binnen. Het was even zoeken naar het gedenkmonument, maar Google weet alles. Varend maken we een selfie. We staan er weer goed op 😊 😊.

Het plan om bij aankomst rechtsomkeert richting Kornwerderzand terug te varen, wordt in werking gezet. Het is 16.42 als de punt het havenhoofd passeert en we koers zetten naar de plek waar we deze ochtend vandaan kwamen. We hebben het tij weer bijna mee en het belooft harder te gaan waaien. De weersvoorspelling ziet er gunstig uit en met volle moed varen we de Texelstroom op, onderweg zwaaiend naar een aantal mede deelnemers die het helaas niet voor de kentering hebben gered en met een paar knopen wind van achteren en stroom tegen door de geul ploeteren. We hebben best wel met ze te doen.

Kruisend door de geul valt de avond in en met een lekker gangetje koersen we onder een bijna heldere sterrenhemel richting Kornwerderzand. Het is pikdonker en het is zoeken naar de onverlichte tonnen. Het lijkt wel een opdracht uit de zeilaanwijzing. Nou, degene die we zochten hebben we uiteindelijk gevonden. We zaten er boven op. Over de marifoon vangen we een bericht op van twee beroepsvaarders. Over die zeilbootjes die 's nachts op het wad buiten de geul varen. 'Levensgevaarlijk' constateerden ze samen. We vroegen ons af of het over ons ging.

Om precies 21.30 komen we aan in Kornwerderzand en leggen aan langs het remwerk. Voor mij helaas het einde van een onvergetelijke tocht want morgen wacht de laptop en 'belangrijke' vergadering. Ondanks de soms barre omstandigheden, de vermoeidheid en blauwe plekken, kijk ik nu al weer uit naar een volgende Duo-handed. Succes aan alle deelnemers die nu nog op het water zitten en in het bijzonder aan mijn eigen schipper Peter en zijn nieuwe maat. Zet em op!